

Za zvířátky do lesa aneb není stopa jako stopa

*„ Každá tlapka podepíše se
do peřiny bílé,
Chceš-li hledat stopy v lese,
ted' je pravá chvíle.*

My jsme si tu pravou chvíli našli a to ve čtvrtek 1. 2. 2018, kdy jsme se místo běžného vyučování ve škole vypravili do terénu. Sněhu jsme se sice moc nedočkali, ale stopy jsme našli spoustu. Ale to, že není stopa jako stopa, děti zjistily během procházky zimní přírodou. Zvířata po sobě zanechávají stopy nejen otiskem své tlapky či pařátku, ale stopou může být i jejich trus, pířka, krtina či okousaná větvička, kterou po sobě zanechají a tím říkají, „ Byli jsme tu!“ „Máme hlad!“ . Nezapomeňte nám přinést něco dobrého do krmelců a do krmítek. A my jsme na ně samozřejmě mysleli a s sebou na výpravu přibalili svačinu nejen pro sebe, ale i něco pro zvířátka. Krmelec jsme jim naplnili až po okraj. Ani na ptáčky jsme nezapomněli. Těm jsme na strom pověsili jablka a lojové koule. Výprava za zvířátky do lesa se nám vydařila, i počasí nám přálo. Co víc jsme si tedy před pololetními prázdninami mohli přát ☺ Mgr. Milada Halabrinová

